

Original no és ni el pecat. Ara bé, l'autenticitat és, si més no, un sentiment valuós i, per tant, sempre he pensat que, en la literatura, la citació de l'autoria marca la diferència entre l'*original* i la *còpia* («plagi» és, segons com, una paraula massa violenta). No costa res, poquíssim (i ho dic per experiència), afegir al final, en blanc i negre, un plec de quatre pàgines a un llibre de poesia (14×18 cm.) amb les referències textuais alienes incorporades per l'autor. I això no té res a veure amb què el poeta es comporte de forma professional (no té, el poeta, per què ser «professional»), sinó més bé amb l'autenticitat..., que encara és un valor artístic, no? O ja no? Una altra cosa és el *collage* o, posem per cas, el marquetin de l'*Ana Rosa Quintana*. Si és que això és marquetin...